

ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP**B év**

1 – 4 oldal

Olv.: Ez 2,2-5 – 2Kor 12,7-10 – Mk 6,1-6
Jézus Názáretben

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Jó lenne, ha érvényre juttatnánk azt az igazságot, amit énekeltünk: „Befogadjuk Isten a te irgalmasságodat!” Ha ez eltölt bennünket és meghatározza a gondolkodásunkat, a cselekedeteinket, akkor egy olyan világ születik, amelyben az Isten terve, az Isten szándéka a meghatározó. Egyfolytában a problémáinkról beszélünk, egyfolytában a gondjainkat emlegetjük, elégedetlenkedünk, lázadozunk.

Egyetlen kérdésről van szó, hogy a társadalmi életünket mire építjük?

***Ha Isten irgalmasságára,
akkor megszűnik minden panasz, mert egy új világ születik!***

Nagyon tudatosan gondoljunk erre.

Isten elvárásai, Isten ajánlatai ezért fontosak!

Értékekre kell ráépíteni a közösségek életét!

Tartsunk bűnbánatot!

Könyörögjünk

Istenünk, te Szent Fiad megaláztatása által fölemelted az elesett emberiséget. Adj szent örömet nekünk, akiket kiragadtál a bűn szolgaságából és fogadj be egykor az örök boldogságba, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké.

+ **A M E N** +

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A próféta nagyon fontos szerepet tölt be Isten és ember kapcsolatában. Maga a szó azt jelenti: valaki helyett, valakinek a nevében beszélni. A próféta az a valaki, aki Isten nevében szól. A mai vasárnapon a Legnagyobb Próféta áll elénk, aki hazament Názáretbe rokonai, ismerősei körébe, akik ismerték. Ez az evangélium - amit még hallgatni is fájdalmas, - arról tanúsít bennünket, hogy nem ismerték fel. Ugyan ismerték, de nem ismerték fel.

***A mi számunkra rendkívül fontos, hogy felismerjük,
ki is nekünk Jézus Krisztus!***

Aztán az Ő munkálkodása nyomán
egy igazi istenkép alakuljon ki bennünk,
mert helyes istenkép nélkül
lehetetlen méltó emberi életet élni!

Jézus az egyetlen közvetítő Isten és ember között!

A mi korunkban van egy modern kifejezés, egy modern foglalkozás: mediáció. Közvetítés, közvetítés felek között, különösen konfliktushelyzetben, problémás dolgok esetében. Mediátor: aki közvetít. A modern ember ezt úgy ünnepli, mint valami felfedezést. Nem olvassák a Bibliát. A Bibliában számtalanszor szerepel: Jézus a mediátor, Jézus a közvetítő! A teológia is átvette ezt a fogalmat és a keresztény világ mindennapjaihoz hozzátartozik. Sőt, Jézus az egyetlen mediátor, ahogy a Szentírás tudósít bennünket.

Jézus maga is kijelenti:

Ő az egyetlen közvetítő Isten és a világ között!

Az ember konfliktusba kerül az Istennel és Jézus a közvetítő!

Az ószövetségi nép életében a próféták mind ezt a küldetést gyakorolták. Talán a legnagyobb Mózes, aki átveszi a törvényeket Istentől és megismerteti a néppel. Lelkükre köti, hogy ezek szerint éljenek, mert ezek a törvények Isten ajándékai. Ezekre a törvényekre lehet építeni erkölcsileg az emberi közösséget. Ilyen törvények nélkül nincs erkölcsi kapcsolat ember és ember között.

Isten nélkül nem lehet fölépíteni a világ jövőjét

Sajátos, hogy a mi korunk miközben a mediátorokról beszél, a Legfőbb Mediátorról megfélekedezik. Sőt nemcsak, hogy megfélekedezik, támadásba lendül, le akarja győzni és fennen hirdeti, hogy nincs Rá szükség. Sőt, elmegy egészen odáig, hogy nincs is. Nagyon érdekes ez a világ, amelyben mi élünk. Összes gondunk, bajunk onnan származik, hogy kihagyjuk az életünkből, kihagyjuk a társadalmunkból az Istent. Azt gondoljuk mi modern emberek, hogy technikára, anyagiakra föl lehet építeni a világ jövőjét. Közben még azt is hangsúlyozzuk, hogy nincs szükség Istenre ebben az építkezésben.

Csak hogy az ember elkezd gondolkodni azon, hogy ez az építkezés hozta létre a harmadik világot. Azt a harmadik világot, amiről oly sokat hallunk, oly sokat beszélünk a gondjairól, bajaikról, hátrányos helyzetükről. Mintha nem is akarnánk tudni, hogy ez a harmadik világ a technikára, az anyagi javakra épül, egyesek javára, egyesek hasznára Isten nélkül. Isten nélkül az emberiség helyzete odajut, ahol a harmadik világ van.

Nagyon érdekes a mi emberi gondolkodásunk. Mi azt hisszük, hogy a kövekből is tudunk kenyereket támasztani. Ahogy Jézustól is a gonosz ezt kérte: „Tedd, hogy ezek a kövek kenyerekké legyenek!” Az a világ, amiről szólok, az azt akarja szuggerálni az emberekre, hogy ő a kövekből is ad kenyeret.

Csak amikor kenyeret kérnek tőle, akkor valójában köveket ad cserébe.

Tiszta szívet teremt bennünk az Isten!

Ha a szív nem jó, akkor építhetünk akármilyen világot. Viszont a szívünk jósága egyedül az Isten jóságából táplálkozhat. A szívnek el kell indulni. A szívünkből származik minden jó, meg minden rossz.

***A szívnek el kell indulnia – talán mondhatom így –
az egyiptomi rabságából, hogy találkozzon az Istennel,
mert szívünket jósággal betölteni csak az Isten képes!***

Mintha elfelejtettük volna,
 hogy az ember nagyra hivatott!
 Az embernek ez az elhivatottsága azt jelenti,
 hogy növekedjen, önmaga fölé nőjön!

Ezer lépés előre, még egyetlen lépést sem jelent fölfelé. Áldozatai vagyunk a versenynek, áldozatai vagyunk a szólásoknak: fejlődés és hasonlók. Az ember többre hivatott! Az embernek növekednie kell!

***Ez a növekedés csak az Istenben lehetséges,
 mert ez a növekedés erkölcsi kérdés!***

Adolf Delp jezsuita atya, aki a náci koncentrációs táborban halt meg, ott írta le a következőket: „Fontos a kenyér, fontosabb a szabadság, de mindezeket megelőzi az Istennel való találkozás.” Gondoljuk csak végig, ez az Isten nélküli világunk egyfolytában a kenyérről beszél, emlegeti ugyan a szabadságot is, de az Istennel való kapcsolatról megfeledkezik. Minő érdekes, mi emberek egyfolytában faggatjuk az Istent. Egyfolytában azt várjuk, hogy Isten igazolja magát nekünk.

Gondolkodásunk szerint az Istent háttérbe szorítjuk
 és vannak mindennapi dolgok, amiket az Isten elé helyezünk.
 Ilyen mindennapi dolog a mindennapi kenyér.

Új kenyereket áldunk meg ezekben a napokban. Már megsütötték az első kenyereket. Nagyon fontos! De mi az Istent egyfolytában háttérbe szorítottuk a kenyér mögé akár. Élni kell! Szép szólások ezek.

Az Istennel való kapcsolatunkat
 igazából mi az, ami kikezdi?
 Az emberi éhség.

Tehát az Isten igazolja magát, adjon kenyeret. Oldja meg az ember problémáit, oldja meg az ember szociális kérdéseit és akkor mi kapcsolatban leszünk, jó kapcsolatban leszünk Vele. Fontos a kenyér, de még fontosabb a szabadság. Mennyit elmélkedik erről a világ, a rabszolgák kenyerét enni, a kiszolgáltatott emberek kenyerét enni, háttérbe szorítottan élni elrabolva a szabadságunkat. Nem emberi élet! Fontosabb a szabadság még a kenyérnél is.

**De mindezeknél fontosabb az Istennel való kapcsolat,
 mert az ember nőni akar!
 Az ember növekedése azt jelenti,
 hogy tiszta szívet teremt bennünk az Isten!**

Ezért vagyunk Vele kapcsolatban!
 Ez a mi nagyságunk fokmérője: a szívünk,
 amiből minden jó, meg minden rossz származik.
 Az Istennel való kapcsolat éppen ezt jelenti,
 hogy meggyógyítja a szívünket.
 Ő a Jóság és jóvátesz bennünket és egyre jobbra!

Ebből a szemszögből nézzük Jézus küldetését, aki a mediátor, aki a közvetítő Isten és ember között. Megjelenik a szülőhelyén és tanítja az embereket.

Ismerik, de nem ismerik fel Jézus küldetését.
Nem ismerik fel benne azt az Istent,
aki minket meg akar gyógyítani.
Nem ismerik fel benne azt az Istent,
aki benne körüljár és jót tesz. Sőt, botránkoznak.

A mai vasárnapon köszönjük meg Jézus Krisztusnak, hogy drámai módon nyilatkoztatja ki Isten szeretetét. Nem a tanításával, nem a példájával, hanem a halálával igazolta Isten szeretetét, Isten felénk áradó szeretetét!

***Csak akiért az életemet is kockáztatom,
akiért az életemet is odaadom, azt szeretem!
Jézus ebben az értelemben mediátor Isten és ember között!***

Van-e próféta ebben a mostani világban?
Sokan azt mondják, hogy Isten sincs, akkor miért lenne szükség prófétára?
De azért nagyon szívesen emlegetjük Teréz Anyát.
Nagyon szívesen emlegetjük XXIII. János pápát.
Nagyon szívesen emlékezünk II. János Pál pápára,
Roger Schützre és még sokakra, akik a mi korunk prófétái.
Akik igen is, abban segítenek nekünk,
ha rájuk figyelünk, ha követjük őket,
akkor Istenhez is közelebb kerülünk
és az Isten meg tud gyógyítani bennünket.
Rádöbbenünk arra,
hogy emberi életet csak anyagiakra,
emberi jövőt csak anyagiakra építeni nem lehet.

***Az emberi jövőt csak isteni értékekre lehet építeni!
Mellesleg természetesen anyagi javakra is szükségünk van,
de azokra annyiban, amennyiben azokat egymással megosztjuk,
hogy valamiképpen az egyenlőség megjelenjen
legalább az igazi isteni életet élő világában!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Ne feledkezzünk meg arról, hogy mindennél fontosabb az Istennel való kapcsolatunk. A föld terem. Az ember keményen dolgozik, hogy a föld gyümölcsét élvezhesse. Igaz, aki kenyeret ad, életet ad. De ha a szívünk nem jó, akkor semmire se megyünk a kenyérrel. Szívünket csak az Isten tudja meggyógyítani. Ebben a mostani imádságban gondoljunk erre és engedjük, hogy az Isten jobba tegye a mi szívünket!

Mi Atyánk...